

Către: CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Referitor la dosarul nr. 6027/2/2020
Secția IX Contencios administrativ și fiscal
Termen: 11.12.2020, ora 13.00

DOMNULE PREȘEDINTE

MEMORIU *AMICUS CURIAE*

**Privind anularea art. 1, pct. 6 al Hotărârii nr. 24 a C.M.B.S.U. din 19.10.2020,
cerută de O.C.H.R., cu sediul în Calea Victoriei nr. 112, sector 1, București**

1. Preambul

Asociația Persoanelor cu Deficiențe de Auz „Darul Sunetului” (DS), cu sediul în București, str. Alexandru Depărățeanu, nr. 22, sector 1, este o organizație non-guvernamentală, cu beneficiu public, fondată în anul 2010 în scopul reprezentării intereselor persoanelor cu deficiențe de auz din România și în mod particular pe acelea ale copiilor deficienți de auz, precum și pe acelea ale familiilor acestora.

Prin specificul lor, acești copii sunt în majoritate covârșitoare încadrați în diverse grade de handicap și au statut de elevi cu cerințe educaționale speciale (CES).

Prin statutul său, DS vizează, printre altele, sensibilizarea factorilor de decizie cu privire la problemele care privesc copilul cu cerințe educaționale speciale, oferind expertiză în acest domeniu.

2. Situația premisă

La 19 octombrie 2020, Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgență a emis Hotărârea nr. 24 (în continuare *Hotărârea*) care prin art. 1 pct. 6 prevede suspendarea „temporară” a activităților didactice care presupun prezența fizică, în toate unitățile de învățământ preșcolare, primare, gimnaziale, liceale și universitare.

3. Motive

Considerăm că suspendarea activităților didactice prevăzută de Hotărâre contravine art. 32 și art. 50 din Constituția României și încalcă dreptul la învățătură, dar și dreptul persoanelor cu handicap la protecție specială. Totodată, Hotărârea contravine în mod vădit art. 53 din Constituție care privește condițiile în care pot fi restrânse drepturi fundamentale.

A. Nelegalitatea Hotărârii

Din punct de vedere al naturii sale juridice, cât timp prin art. 1 din Hotărâre au fost închise simultan toate unitățile de învățământ, ea trebuie calificată ca fiind un act normativ care a instituit o restrângere a unor drepturi și libertăți fundamentale; specific, apreciem că a fost restrânsă exercitarea dreptului la educație, garantat de art. 32 din Constituție, art. 2 din Protocolul nr. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului și respectiv de art. 28 din Convenția internațională privind drepturile copilului, ratificată de România prin Legea nr. 18/1990.

Dreptul la învățatură implică dreptul la instruire școlară al copilului și, corelativ, obligația autorității de a asigura accesul nerestricționat al copiilor la unitățile educative¹.

Suspendarea activității în toate unitățile de învățământ și trecerea la „predarea și evaluare în „sistem online” creează o restrângere evidentă a dreptului la învățatură, afectând în egală măsură copiii și instituțiile. Deși dreptul la educație este un drept relativ, care poate fi restrâns în anumite situații, apreciem din nrmele de drept constituțional că nu sunt întrunite condițiile în care o astfel de restrângere poate fi justificată.

Astfel, potrivit art. 53 din Constituție: „1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășura rea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. (2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.*”

La rândul său, art. 2 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului nici măcar nu cuprinde vreo clauză derogatorie, stabilind că: „*Nimănui nu i se poate refuza dreptul la instruire. Statul, în exercitarea funcțiilor pe care și le va asuma în domeniul educației și învățământului, va respecta dreptul părinților de a asigura această educație și acest învățământ conform convingerilor lor religioase și filozofice.*”

Din acest punct de vedere, sunt relevante considerentele recent reiterate de Curtea Constituțională în contextul analizei măsurilor dispuse de autorități generate de pandemie².

Curtea Constituțională a indicat faptul că prevederile constituționale ale art. 53 sunt univoce: exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege. În ceea ce privește conceptul de lege, Curtea Constituțională a reținut că acesta are mai multe înțelesuri, în funcție de distincția ce operează între criteriul formal sau organic și cel material. Potrivit primului criteriu, legea se caracterizează ca fiind un act al autorității legiuitoare, ea

---

¹ R. Chiriță, Convenția comentată – ediția a II-a, ed. CH Beck, p. 685

² Decizia CCR nr. 152/2020, considerentele 19-21, 23 și urm.

identificându-se prin organul chemat să o adopte și prin procedura ce trebuie respectată în acest scop. Cu alte cuvinte, actele administrative nu pot fi considerate legi în sensul art. 53 care să permită restrângerea drepturilor fundamentale.

Mai mult, prin raportare la prevederile art. 73 alin. 3 lit. n) din Constituție, organizarea sistemului de educație – care include sau ar trebui să includă și situațiile în care cursurile se desfășoară online – se realizează exclusiv prin lege organică.

Or, din analiza unicei legi organice care prevede posibilitatea suspendării cursurilor „față în față”, Legea nr. 55/2020, rezultă foarte clar faptul că suspendarea cursurilor care implică prezența fizică a copiilor poate fi luată doar în mod individual în raport de fiecare unitate de învățământ la solicitarea formulată de consiliul de administrație și în condițiile în care sunt îndeplinite condițiile de îmbolnăvire în cazul efectivului uneia sau mai multor grupe sau clase³.

B. „Educația online” este un pseudo-act educațional

Folosirea în exces a tehnologiei la vârste timpurii produce dezechilibre la nivelul funcțiilor psihice cu repercusiuni pe tot parcursul vieții. Altfel spus învățământul „on line” nu numai că nu aduce niciun plus educației, el dăunează creierului copilului aflat în plin proces de formare. Niciunul dintre studiile pe care le avem la dispoziție⁴ nu înregistrează efecte pozitive ale folosirii în exces a tehnologiei asupra procesului de învățământ, iar unele observă chiar o scădere a abilităților cognitive și a nivelului școlar și o creșterea hiperactivității și impulsivității și a comportamentului adictiv.

Lectura pe suport digital este mai lentă și consumă mai multe resurse mentale decât cea pe hârtie, face mai dificil procesul de reamintire ulterioară a textului și conferă o înțelegere mai slabă a textelor, iar multitasking-ul cât și hipertextualitatea pe care le oferă dispozitivele digitale afectează atenția, memorarea, învățarea și performanța școlară.

Elevii care au primit computere personale petrec mai mult timp jucându-se, accesând rețele de socializare sau alte forme de divertisment digital, fără a se înregistra niciun efect pozitiv asupra unui set de rezultate educaționale ca note, rezultate la teste, credite obținute sau prezență.

Considerăm deci că „învățarea” on-line este lipsită de calitate și de eficiența cerute de lege.⁵

---

³ Art. 38 (1) Legea nr. 55/2020.

⁴ Patru studii despre efectele computerului asupra procesului de învățare (rezumat), <http://darulsunetului.ro/2020/06/30/patru-studii-efectele-computerului-asupra-procesului-de-invatare-rezumati/>; Bailey, 1999, Spencer, 2006; Wastlund, Reinkikka, Norlander & Archer 2005; Mangen, A, Walgermo, B.R., & Brønneck, K. 2013; Poldrak & Phoerbe, 2007; Lin & Lee 2009; Ackerman & Goldsmith, 2011.

⁵ Art. 2(3) și art. 4 lit. f din legea Educației naționale nr. 1/2011.

Relațiile interumane nu se pot construi la distanță. Prin definiție omul este o ființă socială iar deprivarea de socializare la vârste fragede, când aceste abilități trebuie să se formeze sub îndrumarea unui dascăl, au repercusiuni majore asupra vieții adultului prin lipsa adaptabilității și integrării sale sociale. Prin natura sa, mediul online este ideal pentru comunicarea în scop de schimb de informații. Însă, educația nu înseamnă doar informație, ci și emoție, dialog și construirea unei relații interpersonale pedagog-elev, procesul de predare/însușire presupunând în mod egal evaluarea de către cadrul didactic a întregii personalități și dezvoltări a copilului.

Dezvoltarea socio-emoțională a copilului nu se poate face în context „on line”. Cele mai dezvoltate state din lume, cu un nivel etalon în educație (vezi Finlanda, Suedia) folosesc sistemul de educație clasică dar individualizată pe abilitățile copilului de la vârste fragede și nu au întrerupt școala nici pe perioada pandemiei, conștienți fiind de importanța continuității și consecvenței educației.

Pentru a construi o înțelegere profundă, conceptuală, și o gândire superioară este nevoie de interacțiuni intensive între profesori și elevi, iar tehnologia uneori distrage de la aceste valoroase legături umane⁶.

Cu predilecție, în lumina celor arătate mai sus, preșcolarii cu vârste între 3 și 6 ani întâmpină dificultăți insurmontabile de adaptare și învățare în sistem de predare online.

C. Utilizarea excesivă a computerului - efecte negative asupra sănătății fizice și psihologice a copiilor

Desocializarea. Școala este destinată să fie o comunitate vie, un mediu de natură să stimuleze competiția sănătoasă între copii și socializarea; înseamnă reguli și comportamente verificate istoric, care modelează prezența persoanei adulte de mai târziu în spațiul public. Comunicarea exclusiv online cu pedagogii și colegii de școală distruge capacitatea de socializare, interconectează într-un mod extrem de confuz spațiul public cu cel privat, perturbând relațiile interumane construite în sute de generații de civilizație.

Afectarea sănătății fizice și psihice. Prin obligarea lui să stea mai multe ore zilnic cu ochii în ecranul computerului sau al tabletei considerăm că îi este încălcat copilului dreptul la sănătate și integritate fizică și psihică⁷, în special sănătatea creierului în formare și a ochilor.

Studiile și opiniile specialiștilor arată că minorul nu are acuitatea vizuală suficient dezvoltată pentru a putea lucra la computer, de aceea timpul de expunere la ecran nu trebuie să depășească 60 de minute zilnic, până la 12 ani, respectiv 120 de minute zilnic, după 12 ani.

---

⁶ OECD (2015), *Students, Computers and Learning: Making the Connection*, PISA, OECD Publishing

⁷ Art. 22 (1) din Constituție; art. 58(1) Cod Civil; în special art. 46(1) din legea nr. 272/2004: „Copilul are dreptul la cea mai bună stare de sănătate ce o poate atinge”.

Depășirea acestor durate duce la suprasolicitarea digitală a ochilor (sindromul privitului la calculator) și potențial la afecțiuni care vor dura toată viața.⁸

De asemenea, cauzează epuizare (surmenaj) și ineficiență în învățarea efectivă, întrucât computerul, ca și televizorul, constituie un important factor de stres pentru creierul uman: ecranul inhibă activitatea emisferei stângi, a cortexului prefrontal și slăbește comunicarea interemisferică, slăbește activitatea funcțiilor lobului frontal perturbând astfel activitatea acestora (cogniția, memoria de lucru, controlul psihomotoric, atenția, procesarea și înțelegerea limbajului, organizarea etc).⁹ Școala on line vine în contrapondere cu recomandările specialiștilor. Cei mai mulți părinții responsabili de sănătatea copiilor lor sub îndrumarea specialiștilor (neurologilor, psihologilor, psihiatrilor) încearcă din răzputeri să limiteze accesul copiilor la telefoane, tablete și laptopuri, care îi țin prizonieri în lumea virtuală pentru că (tot potrivit specialiștilor) folosirea acestora în exces face provocă modificări ale funcțiilor creierului. Neurologii și psihologii avertizează că folosirea regulat și în exces a tehnologiei la vârste specifice de dezvoltare a creierului provoacă dependență iar dependența de tehnologie se poate transforma mai târziu în ceva mult mai grav¹⁰.

D. Încălcarea principiului egalității de șanse și discriminarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES)

„Educația online” presupune o discriminare generalizată față de copiii vulnerabili, din medii defavorizate sau cu anumite dizabilități sau handicapuri.

Conform organizației „Salvați Copiii”, peste 40% dintre copiii vulnerabili nu au beneficiat de educația online în perioada stării de urgență¹¹. În plus, imposibilitatea de a participa fizic la programele socio-educative unde, pe lângă îndrumare pedagogică și sprijin psiho-emoțional constant, primesc și o masă caldă, i-a expus o dată în plus

---

⁸ „Conform mai multor cercetari efectuate de catre OMS .... s-a ajuns la concluzia ca un maxim admis ca si interval orar de folosire a tuturor acestor gadget-uri de catre copii pentru a nu le dauna, ar fi: intre 2-6 ani – o jumătate de ora pe zi, intre 6-12 ani de o ora pe zi, iar intre 12-18 ani de maxim 2 ore pe zi.”

http://m.sfatulmedicului.ro/Cresterea-si-dezvoltarea-copiiilor/folosirea-gadget-urilor-de-catre-copiii-mici_15266; „Potrivit unei statistici recente, 20% dintre copii ar trebui dusi de urgenta la oftalmolog. Specialistii spun ca parintii ar trebui sa limiteze accesul celor mici la tablete ori telefoane mobile pana la cel mult o ora pe zi. In caz contrar, copiii pot dezvolta afectiuni ale ochilor care ii vor urmari apoi toata viata”, <https://stirileprotv.ro/stiri/sanatate/ce-se-intampla-daca-iti-lasi-copiii-mai-multe-ore-pe-zi-cu-ochii-in-telefon-sau-tableta-avertismentele-medicilor-oftalmologi.html>; <https://www.eva.ro/sanatate/oftalmologie/copiii-si-sindromul-privitului-la-computer-articol-15468.html>

⁹ Virgiliu Gheorghe, Nicoleta Criveanu, Andrei Drăgulinescu – *Efectele micului ecran asupra minții copilului*. București, Prodromos, 2007.

¹⁰ „Se creează un centru de dependență în profunzimea creierului, e ca o prăjiturică ce îi solicită creierului o mică plăcere. Îți dă o stare de plutire, în care te simți mai îndemnat, te simți mai bine”. „Tehnologia afectează creierul copiilor. Părinții sunt îndemnați să limiteze accesul la telefoane și tablete, mai ales în vacanță”, http://stiri.tvr.ro/tehnologia-afecteaza-creierul-copiiilor-parintii-sunt-indemnati-sa-limiteze-accesul-la-telefoane-si-tablete-mai-ales-in-vacanta_847652.html

¹¹ „Pandemia NU a dat DOAR sistemul de EDUCAȚIE peste cap, ci A LIMITAT și accesul copiilor vulnerabili la medicamente – STUDIU”, https://www.stiripesurse.ro/pandemia-nu-a-dat-doar-sistemul-de-educatie-peste-cap-ci-a-limitat-si-accesul-copiiilor-vulnerabili_1463641.html

marginalizării sociale și problemelor care derivă din aceasta. În multe familii sunt mai mulți copii și prin urmare ar trebui dispozitive pentru fiecare, precum și camere distincte de lucru pentru ca fiecare copil să își desfășoare adecvat activitatea, ceea ce este irealizabil în mod practic.

În general copiii cu dizabilități psihice și fizice, din cauza specificității simptomatologiei, nu pot accesa sau pot accesa foarte greu învățământul on line.

În ultimii ani a crescut numărul de copii cu cerințe educaționale speciale (CES) încadrați în școli de masă iar sistemul de educație românesc încearcă, în mod corect, să preia abordarea de la nivel european, care se focalizează pe incluziune. În această abordare, accentul este pus nu doar pe învățarea împreună ci și pe înlăturarea barierelor de atitudine dar și de mediu, din calea participării efective în procesul educațional a copiilor cu cerințe speciale, în condiții de egalitate cu ceilalți elevi. Din păcate, prin „învățământul online” barierele de mediu (fizice) nu doar că nu mai sunt îndepărtate, ci revin amplificate și se adaugă la intensitatea afectării funcționale și la limitările de activitate ale copilului, căruia îi este astfel îngreunat suplimentar accesul la educație.

În mod specific, pentru a ne referi la copiii și părinții ale căror interese Asociația Darul Sunetului le reprezintă, copilul hipoacuzic nu poate sau poate foarte greu să interacționeze cu procesul educațional prin intermediul unui dispozitiv tehnic cu limite clare chiar și pentru copilul tipic în ce privește acuratețea sunetului, spațialitatea, câmpul vizual, calitatea conexiunii la internet etc. În școlile speciale pentru surzi, la fel ca în toate școlile speciale, organizarea online a procesului de educare/evaluare este adesea imposibilă.

Însă nu este doar cazul copiilor cu deficiențe senzoriale, ci și a celor cu diverse afecțiuni neuropsihice sau autism. Hiperactivitatea, problemele de atenție și concentrare, stereotipiile comportamentale, problemele de coordonare psihomotrică, lipsa abilităților de abstractizare sunt, toate, provocări pe care „educația online” - menită se le îmbunătățească - le va înrăutăți. Lipsa socializării copiilor cu autism care prin diagnostic înregistrează handicap la acest capitol va face ca acești copii să nu fie integrabili ulterior ca adult încălcându-le încă o dată drepturile la integrare școlară și socială.

Ca atare, **dreptul la educație incluzivă și de calitate¹² al copiilor cu CES, fie încadrați în școlile de masă, fie în învățământul special, este grav afectat prin suspendarea activității care presupun prezența fizică în unitățile școlare.**

Nu în ultimul rând, remarcăm că, din cauza lipsei sale de maturitate, copilul trebuie supravegheat de un adult mai ales atunci când are activități în medii potențial periculoase, precum cel online. Prelungirea suspendării cursurilor din unitățile școlare necesită existența permanentă în gospodărie a unui adult supraveghetor. Nu în multe familii există o asemenea opțiune, iar în cazul familiilor monoparentale, și așa dezavantajate și dependente financiar de unicul părinte, situația poate deveni de-a dreptul dramatică.

---

¹² v. Declarația de la Salamanca, adoptată de UNESCO în 1994; Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități (2006) astfel cum sunt acestea transpuse în dreptul intern; art. 2(3) și art. 3(1) lit. j din legea Educației naționale nr. 1/2011; Ordinele ministrului Educației nr. 5573/2011, 5574/2011 și 6134/2016.

E. Recomandări ale organismelor internaționale de specialitate

Organizația Mondială a Sănătății a constatat într-un Ghid din 14 septembrie 2020 că:

„Din perspectiva sănătății publice, **decizia de a închide sau redeschide școlile ar trebui să fie ghidată de o abordare bazată pe riscuri**, luând în considerare epidemiologia COVID-19 la nivel local, capacitatea instituțiilor de învățământ de a-și adapta sistemul pentru a funcționa în condiții de siguranță; impactul închiderii școlilor asupra pierderilor educaționale, echității, sănătății generale și bunăstării copiilor; și gama de alte măsuri de sănătate publică implementate în afara școlii. **Deciziile privind închiderea totală sau parțială sau redeschiderea ar trebui luate la un nivel administrativ local**, pe baza nivelului local de transmitere a SARS-CoV-2 și a evaluării riscurilor locale, precum și în ce măsură redeschiderea setărilor educaționale ar putea crește transmiterea în comunitatea. Închiderea facilităților educaționale ar trebui luată în considerare numai atunci când nu există alte alternative.

Pe baza celor mai bune date disponibile, COVID-19 pare să aibă o povară directă limitată asupra sănătății copiilor, reprezentând aproximativ 8,5% din cazurile raportate la nivel global și foarte puține decese (vezi caseta Cercetări privind COVID-19 la copii și în școli pe pagina 8). În schimb, închiderea școlilor are un impact negativ clar asupra sănătății copiilor, educației și dezvoltării, veniturii familiei și economiei generale. Guvernele naționale și locale ar trebui să ia în considerare prioritizarea continuității educației prin investiții în măsuri cuprinzătoare, multistratificate (a se vedea tabelul 2) pentru a preveni introducerea și răspândirea în continuare a SARS-CoV-2 în medii educaționale, limitând totodată transmiterea în comunitatea mai largă.”

OMS precizează că în ceea ce privește sistemul de învățare remote atunci când copiii nu pot participa personal la cursuri, se impun a fi analizate și următoarele elemente:

- a. dacă se poate acorda sprijin pentru a se asigura că elevii au acces continuu la materiale și tehnologii educaționale (internet, mesaje radio, radio sau televiziune).
- b. efectele politicilor și măsurilor asupra obiectivelor educaționale și a rezultatelor învățării
- c. efectele politicilor și măsurilor asupra sănătății și bunăstării copiilor, fraților, personalului, părinților și altor membri ai familiei
- d. tendința abandonului școlar după ridicarea restricțiilor
- e. evaluarea impactului predării la distanță asupra rezultatelor învățării și evaluări formative

OMS concluzionează că închiderea școlilor are un impact negativ clar asupra sănătății copiilor, educației și dezvoltării, veniturii familiei și economiei generale.

Din alte țări, știm că școlile se pot redeschide în siguranță în comunități cu rate scăzute de răspândire a COVID-19 dacă se iau măsurile de precauție adecvate. Liderii educației și reprezentanții personalului școlii, familiilor, oficialilor locali din domeniul sănătății și alți membri ai comunității pot sprijini identificarea strategiilor de atenuare pentru comunitatea

lor, având în vedere contextul lor local, care poate reduce nivelul de transmitere a comunității.

Toate aceste lucruri le cunosc, **aparent**, și responsabilii din ministerele Educației și Sănătății, care, în *Ghidul privind măsurile sanitare și de protecție în unitățile de învățământ perioada pandemiei COVID-19*, emis de Ministerul Educației Naționale la 31.08.2020¹³ arată că:

„Cu toate că ne confruntăm cu o criză de sănătate publică, accesul echitabil la educație este esențial. Credem în educație! De aceea, ne dorim reîntoarcerea tuturor elevilor în clase, cu măsuri stricte de protecție împotriva infecției SARS-CoV-2. COVID-19 este o boală contagioasă și nicio activitate în comunitate nu este absolută de risc. Scopul acestui ghid este de a oferi instrucțiuni clare, care trebuie implementate, în vederea funcționării în condiții de siguranță a unităților de învățământ în contextul prevenirii, depistării din timp și al controlului COVID-19. Este nevoie de măsuri de precauție pentru a preveni și diminua răspândirea potențială a infecției SARS-CoV-2 în unitățile de învățământ. Va fi acordată atenție deosebită pentru evitarea situațiilor de stigmatizare a elevilor și a personalului care au fost expuși la virus. Implementarea măsurilor recomandate în acest ghid nu elimină riscurile de transmitere a virusului SARS-CoV-2, ci doar contribuie la diminuarea acestora. Purtarea obligatorie a măștii pentru elevii din învățământul primar, gimnazial și liceal, precum și pentru întregul personal al unității de învățământ, atât în timpul orelor de curs, cât și în timpul recreației, igiena riguroasă a mâinilor, realizarea curățeniei și dezinfecției în unitățile de învățământ, separarea și limitarea contactului între elevi din clase diferite, neparticiparea la cursuri a preșcolarilor/elevilor ce prezintă febră sau simptome caracteristice pentru infecția cu SARS-CoV-2 sunt măsuri esențiale de prevenție. Redeschiderea școlilor necesită o largă asumare în societate în contextul importanței accesului echitabil la educație și, totodată, este nevoie de o responsabilizare a tuturor persoanelor implicate și respectarea tuturor normelor prevăzute în acest ghid, scopul fiind acela de a diminua riscul de infecție.”

Cu atât mai inexplicabilă apare decizia criticată, prevăzută în Hotărâre, de a închide simultan absolut toate unitățile de învățământ.

CONCLUZIE

Din cauza efectelor nedorite asupra sănătății copiilor și a educației, „educația online” impusă prin suspendarea prezenței fizice în unitățile de învățământ nu este în folosul beneficiarilor direcți (elevii) sau al beneficiarilor secundari (familia) ai procesului educațional¹⁴, elevii neprimind o învățătură corespunzătoare.

Copiii noștri sunt afectați, au devenit anxioși și doresc ridicarea restricțiilor ca să-și poată revedea colegii și cadrele didactice, să învețe așa cum s-au obișnuit.

---

¹³ Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 804 din 01 septembrie 2020.

¹⁴ Art. 79(1) din legea Educației naționale nr. 1/2011.

Înțelegem situația de criză sanitară în care ne aflăm, dar nu putem fi de acord cu privarea, practic, de educație a copiilor.

Considerăm că este absolut necesar ca în luarea deciziei de închidere a unităților de învățământ, autoritățile să pornească de la ceea ce epidemiologia și studiile de specialitate în domeniul educației dovedesc și considerăm că o asemenea decizie nu este permis să se ia în mod aleatoriu și uniform, în absența justificării medicale și cu ignorarea efectelor deosebit de grave pe care le produce.

În considerarea argumentelor expuse, cu respect vă solicităm să admiteți cererea formulată de O.C.H.R., în ce privește art. 1, pct. 6 al Hotărârii CMBSU din 19.10.2020.

„Cum arată astăzi școala, așa va arăta mâine țara” (Spiru Haret)

Președinte,
Bogdan Stanciu

